

Telegrafskaber over Soterritoriet udelukkende paa den noget ubestemte folkeretlige Grundsaetning om Statens Hoihedsret over naevnte Territorium, og der synes derfor, naar Spørgsmaalet om ved Lov at sikre Staten Eneret til Telegrafanlæg foreligger, at være al Anledning til at bestemme denne saaledes, at den gjælder Retten til at befordre Meddelelser saavel ved telegrafiske og lignende Anlæg, der udaa fra Landets Kyter, herunder altsaa ogsaa indbefattet de rent indenriiske underisjiske Kabelanlæg, som saadanne elektriske Anlæg paa Statens faste Landomraade.

Den i Paragraf 1 Stykke 2 indeholdte Bestemmelse om Regjeringens Ret til at give Private Koncession til Anlæg og Drift af Telegrafer o. l. danner et nødvendigt Supplement til Eneretten. Det vil ofte kunne stille sig saaledes, at en Telegrafforbindelse hurtigt og med mindst Bekostning tilveiebringes, naar dens Anlæg og Drift overlades de Private, og Regjeringen bør da have Myndighed til at træffe den i saa Henseende nødvendige Overenskomst, gjennem hvis Bestemmelser det altid vil staa i dens Maagt at regulere de saaledes ved privat Forantaltning tilveiebragte Anlæg i Overensstemmelse med de for Statens egne gjældende Grundsaetninger. At bestemme i Loven det Antal Aar, for hvilket Koncessionen kan gjælde, er ikke andet hensigtsmæssigt; Anlægenes forskjellige Bestaafenhed medfører, at bestemte Realer for dette Forhold ikke godt lade sig opstille, ligesom det ogsaa med Undtagelse af Belgien, hvor en Concessionsvarighed ikke kan overskride 90 Aar, ikke vides, at nogen Stats Lovgivning paa denne Maade har begrændset Regjerinaens Ret til at give Koncession paa telegrafiske og lignende Anlæg.

Med Hensyn til de rettlige Virkninger af, at de Private uden dertil af Regjeringen erhvervet Bemyndigelse iværksætte elektriske Foretagender, der gjøre Indgreb i Statens Lovhjemlede Eneret, stille de europæiske Telegraflovgivninger sig meget forskjelligt. I nogle Stater saaledes Belgien, Holland og Tydskland sikrer Loven Staten Eneret, men bestjærtiger sig ikke med de af dens Krænkelse følgende Retsvirkninger, og medens i de fleste øvrige Stater Straffe vel ere forestrevne, gjør der sig de mest forskjellige Principer gjældende i saa Henseende. Nogle Steder som i Italien, England og Britisk Indien medføre Indgreb i Eneretten betydelige Pengestrafte, i Italien endog Fængsel, og som oftest isalder saavel Anlægets Eier som den, der benytter det, Bøder, saaledes idømmes ifølge den indiske Lov Nr. XII. for 1876 vedkommende Entrepreneur en Bøde paa 1000 Rupier, medens den, der vidende om Anlægets Lovfridighed

benytter det, straffes med en Bøde af ikke over 50 Rupier for hver telegrafisk Meddelelse; i disse Stater udtaler Loven imidlertid Intet om, hvorvidt de ulovlige Vedninger med Tilbehør skulle konfiskeres, og de iøvrigt fastsatte Straffe ere ogsaa saa betydelige, at Hensynet hertil mulig kan have bestemt Lovgiveren til ikke at lade denne Følge indtræde, saaledes at den Skyldige vel maa fjerne Anlægget men beholder de til samme hørende Apparater m. v. I andre Lande som Frankrig, Grækenland og Portugal ere de rettlige Virkninger af Indgreb i Eneretten saavel Konfiskation af Vedningerne med Tilbehør som meget betydelige Bøder eller Fængselsstraf, men det er udelukkende de Personer, som eie og exploitere saadanne Anlæg, der rammes, hvorimod i Norge ved den ovenanførte Lov af 19de Mai 1882 beogge de nævnte Bødelvirkninger Konfiskation og Bødestraf vel indtræde, men sidstnævnte ikkun bestaaer i ringere Bøder (fra 2 til 20 Kr.), som anvendes saavel paa den, der exploiterer, som paa den, der mala sids benytter den ulovlige Vedning. Den Wei, man saaledes har fulgt i Norge ved dette Spørgsmaals Afgjørelse, synes uægtelig at maatte gives Fortrinnet. Ikke blot frembyder det sig som den naturlige umiddelbare Følge af Krænkelsen af Statstelegrafvæsenets Eneret, at de vedkommende ulovlige Anlæg konfiskeres, men den Straf, som et saadant Rettsbrud ved Siden heraf maa medføre, bør saavel ramme Foretagendets Eier som den, der vidende om dets Ulovlighed drager Fordel deraf ved at lade Meddelelser befordre ved dets Hjælp og saaledes støtter og gjør sig meddelagtig i den stedfundne Rettskrænkelse. Imidlertid bør den Bøde (om Andet end Bøgestraf kan der formentlig ikke være Tale), som de Saagjældende ifalde, ikke være stor, thi for Anlægets Eier er Konfiskation af et maatte befofostelig Anlæg allerede en betydelig Straf, hvortil kommer at Bøden, fastsat for hver Meddelelse, naar et større Antal af saadanne er befordret ved den ulovlige Vedning, vil kunne andrage et ikke ubetydeligt Beløb, og med Hensyn til den, der benytter Anlægget til dermed at lade sine telegrafiske Meddelelser befordre, synes Strafbarheden af hans Handling dog ikke at være større end, at en moderat Mulkt maa siges at være en retlig Følge, der staaer i et passende Forhold til den. I Overensstemmelse hermed og under Hensyn til den Righed, der iøvrigt er tilstede mellem de Forhold, hvorunder Telegrafvæsenet virker i Norge og i Danmark, er Bestemmelsen i nærværende Lovforslags § 2 væsentlig affattet med den ovenanførte norske Lovs § 2 som Forbillede, idet man dog har troet at burde sætte Bødeløbet lidt høiere, nemlig til ikke under 5 og